

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtnu.)

Štev. 3.

Ljubljana, dne 1. marca 1896.

IV. tečaj.

Moja mati.

Sel sem prvokrat v šolo, namreč v Ljubljano. Doma sem skončal dva razreda, v četrtega so me dali v Ljubljano, da bi potem obiskoval srednje šole. Še sedaj se spominjam, kako sem se veselil tega dneva, ker sem mislil, da bom v Ljubljani vžival same sladkosti.

Željno pričakovani dan je prišel. Pred hišo je stal voz in vsa moja prtljaga je že bila naložena na njem. Že sem mislil stopiti na voz, a mati mi rekó: »Pojdi, greva še poprej v cerkev!« Ker ni bilo daleč, sva bila skoro pri njej. Vstopil sem na strani matere v cerkev, kjer sem že tolikrat stregel pri sv. maši, in mati me vedejo k podobi lurške Matere božje pri stranskem oltarju. Tam pokleknejo in jaz zraven. Moja molitev ni bila nič kaj zbrana, kajti razne misli in podobe, kako bode v Ljubljani prijetno, rojile so mi po glavi. Tem gorečnejše so molili moja mati. Dolgo in iskreno so upirali pogled v obraz preblazene Device, slednjič me primejo za roko in z jokajočim glasom rekó proti

Mariji: »Marija, tu ti izročam svojega otroka, varuj ga ti, ko ne bode več pod mojim nadzorstvom, ubrani ga slabe družbe in čuvaj vedno nad njim.«

Materin jokajoči do srca segajoči glas me je globoko presunil, in tudi jaz sem začel ihteti in pri tem Mariji tiho obljubil: »Vedno te bodem častil in se v vseh nadlogah zatekal k tebi.« Kako živo mi je še vse to v spominu! Marija je uslišala materino prošnjo, i jaz sem spolnil svojo obljubo. Kolikrat sem Marijo prosil, in moja prošnja je bila vselej uslišana.

In moja zlata mama, kako sem jih vedno ljubil in rad imel! Ne morem si misliti boljšega srca na svetu, kot je srce moje matere. Kako so vselej skrbeli, da sem imel vseh potrebnih rečij, da nisem trpel pomanjkanja v obleki in v drugem. A čeravno so me zelo ljubili, bili so vendar strogi z menoj, kjer je bilo treba. Mnogokrat sem okusil šibo, če nisem ubogal, kar je bilo koristno zame, kar sedaj očitno pripoznam. In ko sem odrastel, kako lahko sem jim potožil svoje skrbi in druge težave, lažje, kakor svojemu spovedniku.

Kakor mene, ljubili so mati tudi moje sestre in brata. In ko se je ta slabo učil, koliko nočij so prečuli v molitvi in Marijo prosili, da bi mu razsvetlila glavo.

Vedno so nas navajali tudi k molitvi. Dokler smo bili doma, moral je vsakdo posebej glasno moliti večerno molitev. In ko smo prihajali domov na počitnice, prišli so mati skoro vsak večer v sobo, kjer sva ležala z bratom, in so naju vprašali: »Ali sta molila večerno molitev?«

Vsa materina skrb smo bili vedno mi otroci. Zato smo jih tudi neizrečeno ljubili in goreče molili za zdravje, če so nam zboleli. In ko so bili včasih zelo slabi in so rekli: »Morda vas zapustim, otroci moji«, kako smo se jokali in žalostili in ne zastoj, kajti na zemlji imamo le jedno mater, ki nas resnično ljubi. Zato, dragi mladi bralci, ljubite svojo mater, kajti ne veste, kako dragocen biser ima oni, ki ima dobro mater. Ne napravljajte toraj skrbij in žalosti svojim materam, marveč ljubite, spoštujte jih, kakor ljubim jaz svojo zlato mamo!

Rema.

